



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Parallelæ Geographiae Veteris Et Novae

Briet, Philippe

Parisiis, 1649

§. 1. Nomen Sarmatiæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13167

§. 6. In Spitzberga.

Qui h̄ic p̄scantur Bataui & Angli, deficiētibus nauibus relinquunt pisces suos, & anno sequenti dum redeunt integros reperiunt, sine vila corruptionis suspicione. *Relationes Batauorum.*

H̄ic quoque p̄scis capitū quēm Islandi vocant *Nahuay*, cuius carnem si quis comedat statim moritur. Habet autem hic dentem, in capite prominentem septem cubitorum, quem pro Monocerotis cornu Bataui vendiderunt: & verò creditur venenis aduersari. *Iidem Bataui.*

Equos marinos h̄ic quoque conficiunt, quos alij vaccas, alij elephantes marinos nuncupant: sed non est facile eos habere integrōs plenōsque succi. Statim enim atque vñus eorum cuspide percussus interiit reliqui accurrunt, & cadauer tandiu premunt, eique tandiu insident, donec corrumpatur. *Iidem Naucleri & Piscatores.*

LIBER QVARTVS.

De Sarmatiā.

CAPVT PRIMVM.

Historica Sarmatiæ descriptio.

§. 1. Nomen.

DICEBANTVR olim omnes illi populi Septentrionales Scythæ, sed demum inducto Sarmatarum, & Germanorum nomine Scythæ vocari desierunt, ait Plinius, Scytha rūmque nomen ignotis tantūm populis hæsit. Dīti autem sunt Sarmatæ, ut quidam volunt ab Asarmoth filio Lectan filij Heberis; vel à vultu terribili, seu serpentino; σαῦρος enim lacerta est, ὄμηρος. Græci itaque Sauromatas, Latini Sarmatas appellant. Tamen in Periplo Scylacis Σύρμαται nominantur: ιππομόλχοι autem & γαλακτοφάγοι, & alia eiuscmodi, epitheta sunt, non nomina.

Bb ij